

Angyali meséket...

Angyali meséket...

szerző: [[Szerző:Fajcsák Henrietta\Fajcsák Henrietta]]

Autizmussal önmagamba zárva · / · 2005 · / · 142.o.-1991

[[Kategória:Fajcsák Henrietta]]

Angyali meséket nem hallgattam soha,
Nem játszottam gyerekekkel, ahogy kell,
Valahogy nem értettem meg őket,
Egy másik világban nőttek fel.
Nem feleltem, ha kérdeztek,
Butaság a válasz, ha nem értek semmit,
Ne kérdezzetek ostobaságot,
A lélek túl gyáva, felelni nem vágyik.
Nem mentem én el soha, senkivel,
Sehová és semmikor,
Lelkem magánypadján csücsültem,
Mindig, egymagam és mindenkor.
Végtelennek hittem az életet,
Játszottam a halál gondolatával,
Sétáltam egyet a sírok között,
El voltam foglalva a másvilággal.
Társaim kinevettek, mert oly más vagyok,
Pedig szelíd lelkemen a galambok
Csak másfelé nyitották szárnyas,
Aranyos kis szárnyaik, kis bolondok.
Még mindig semmi. Csak az úr,
A vak, a végtelen magány,
Ülök egyedül bebörtönözve,
Szégyellem magam, én vad számár.

Szócikkek forrása és közreműködői

Angyali meséket... *Forrás:* <http://hu.wikisource.org/w/index.php?oldid=80495> *Közreműködők:* Wwsavant5mpeu

Licenc

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported
[//creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/)
